

Prima instanță: Judecătoria Cahul
Judecător: A. Ciubotaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: G. Eni, V. Movilă, N. Bondarenco

Dosarul nr. 2ra-774/15

ÎNCHEIERE

09 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Dandiș Ivan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Chiurpea Ivan împotriva lui Dandiș Ivan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Cahul din 17 mai 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2013, Chiurpea Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dandiș Ivan cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor judiciare.

În motivarea cererii sale, reclamantul a invocat că, în temeiul recipisei a împrumutat lui Dandiș Ivan suma de 4 500 Euro cu termenul de scadență la 30 decembrie 2010.

Susține reclamantul că pîrîtul Dandiș Ivan a restituit o parte din datorie în sumă de 1 500 Euro, însă restul de 3 000 Euro refuză s-o restituie iar multiplele adresări privind restituirea împrumutului au fost lăsate fără soluționare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 17 mai 2014, cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Chiurpea împotriva lui Dandiș Ivan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost admisă. S-a încasat de la Dandiș Ivan în beneficiul lui Ivan Chiurpea suma de 3000 Euro, echivalentul a 53 670 lei cu titlu de împrumut.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de Dandiș Ivan și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Cahul din 17 mai 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 22 ianuarie 2015, Dandiș Ivan a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului recurentul a indicat că actele judecătorești contestate sunt ilegale și neîntemeiate. Consideră recurentul că instanțele inferioare la emiterea actelor judecătorești contestate au apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, „*recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale*”.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 12 noiembrie 2014 (f.d. 99), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acestora, recursul depus de Dandiș Ivan se consideră declarat în termen.

La 30 martie 2015, Chiurpea Ivan a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dandiș Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a

probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dandiș Ivan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Dandiș Ivan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Corolevschi

Ion Druță